

ligere penge kan få folk til at lave et ordinært arbejde ude i den offentlige service til gavn for borgerne, men på en værdig måde og på en billigere måde? Kan hr. Thor Pedersen ikke bekræfte det?

Det andet spørgsmål er: Hvad er Venstres alternativ til, at man udvider den offentlige service og lader folk, som i dag er arbejdsløse, virke aktivt? For virkeligheden er jo, at der er ingen efterspørgsel hos de private arbejdsgivere efter de unge, der er kommet lidt op i årene.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Finanslovaftalen er fyldt med gamle socialdemokratiske dyder. Ja. Man må vel egentlig som socialdemokrat være glad for, at vor finanslov får det skudsmål, og svaret på den konstatering, som hr. Thor Pedersen kom med, er da også ganske bekræftende: Det er rigtigt, finanslovaftalen for det kommende år tager fat på de problemer, der plager de svageste grupper i samfundet.

Vi har altså en regering, som tager kraftigt fat i de resultater, der skal skabes for de svageste grupper: en forstærket politiindsats, forbedringer på sundhedsområdet, kræftbehandlingen styrkes, der forbedres kraftigt på forholdene for de sindslidende, der er uddannelsestilbud til marginaliserede unge, der er i det hele taget taget fat på at styrke indsatsen over for de utilpassede unge, og der er sat penge af til byfornyelse til svage boligområder.

Om de mange forbedringer er der at sige, at det er aftaler, som Venstre for manges vedkommende har sagt ja til efterfølgende uden at rette et komma, uden at få indflydelse på noget som helst af det.

Hvad vil Venstre?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Venstre har i oplægget til finansloven peget på, at man ville skære i ulandsbistanden, 435 mio. kr., ved at tage i stigningstakten. Jeg ville gerne spørge Venstre, om man ikke kan se, der er mennesker bag det her, det får altså nogle konsekvenser i en verden, der er mere og mere skæv. Kan Venstre ikke se, at udvikling er vejen til stabilitet, til løsning af konflikter, modvirkelse af krige, flygtningestrømme osv.?

Jeg vil gerne spørge Venstre: Hvad er Venstres mål, når det gælder ulandsbistand, miljø-, freds- og stabilitetsbistand? Er det at fastlåse

1999-niveauet, så procentsatsen falder, eller er det målet at lave en yderligere nedskæring af udviklingsbistanden? Er man enig med Dansk Folkeparti i, at det skal være 0,7 pct.?

Det næste spørgsmål, jeg vil stille, er: Hvordan vil Venstre strikke det her sammen med Dansk Folkeparti, der vil 0,7 pct., og med Kristeligt Folkeparti, der er enig med os om at fastholde niveauet?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Ole Sohn spørger, hvordan vi vil løse opgaven med at få flere i arbejde, især flere af de understøtte. Det vil vi i virkeligheden gøre ved at tænke positivt på alt det, folk kan, i stedet for at låse os fast på det, folk ikke kan. Det ligger i forlængelse af den reform, vi aftalte om førtidspensionen, den ramme, vi aftalte om den fremtidige førtidspension, at mange flere kan blive selvhjulpne, hvis de blot får lov.

Vi ved fra en undersøgelse, Socialforskningsinstituttet har gennemført, at omkring en tredjedel af dem, der i dag er på førtidspension, egentlig godt ville tage imod et job selv på ordinære vilkår. Så det er et spørgsmål om, hvordan vi tilrettelægger arbejdsmarkedet, så man er i stand til at beskæftige langt flere af de personer, der måske ikke har fuld erhvervssevne.

Det er at bryde grænser ned, også af faglig art, det er også i overenskomster at give ret til, at den enkelte kan få lov at arbejde i det antal timer, man selv ønsker, at man kan indgå aftaler med arbejdsstedet, så man både kan få en social ydelse og også en egenindtægt. Det er også at sige til dem, der er 48 år, at vi ikke mener, vi har ret til at sige til dig på 48 år, at vi ikke tror, du kan få et almindeligt job, så du skal ind i et offentligt system. Vi kalder det godt nok ordinær beskæftigelse, men vi er nødt til at sige til din arbejdsgiver, at han skal altså have 100.000 kr., for det er du mindre værd end dine kolleger på arbejdsstedet.

Der er jo ikke tale om særlige job, man skriver udtrykkeligt, at der er tale om ordinære job. Jeg synes ikke, det er særlig opløftende for den, der får at vide, at for at han kan være her på arbejdsstedet, skal hans arbejdsgiver, kommune eller amt, have 100.000 kr. i tilskud. Jeg synes egentlig, det er nedværdigende, for jeg mener, at det, man gør, er, at man egentlig giver op og siger: Det problem kan vi ikke løse. Men vi vil altså ikke give op.